

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-ës
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-150/15

**Prishtinë/Priština,
07. mart 2018**

U postupku:

M. A.

Žalilac

Žalbeno veće Vrhovnog suda Kosova za KAI u sastavu Beshir Islami, Predsedavajući sudija, Anna Bednarek, EULEX sudija i Ragip Namani sudija, odlučujući po žalbi protiv Rešenja Komisije za Imovinske Zahteve Kosova (u daljem tekstu “KIZK”), KPCC/D/R/247/2014 (predmetni spisi zavedeni u Kosovskoj Agenciji za Imovinu pod brojem KPA29582) od 18. juna 2014 godine, nakon većanja održanog 07. marta 2018 godine.

PRESUDA

1. **Žalba M. A. protiv Rešenja KPCC/D/R/247/2014 od 18. juna 2014 godine u vezi sa Tužbom zavedenom u Kosovskoj Agenciji za Imovinu pod brojem KPA29582 odbija se kao neosnovana.**
2. **Rešenje KPCC/D/R/247/2014 od 18. juna 2014 godine u vezi sa Tužbom zavedenom u Kosovskoj Agenciji za Imovinu pod brojem KPA29582 biva poništeno.**
3. **Tužba M. A. zavedena u Kosovskoj Agenciji za Imovinu pod brojem KPA29582 u vezi sa pravom korišćenja društvene imovine biva odbačena usled nedostatka nadležnosti KIZK.**

Proceduralni i činjenični istorijat

1. Dana 27. februara 2007 godine M. A. (u daljem tekstu "Žalilac") podneo je žalbu KAI, kojom je tražio pravo korišćenja i ponovnog poseda nad stanom površine 55.23 m², koji se nalazio u Ferizaj/Uroševcu, Ul. Kralja Petra I, lamela A (u daljem tekstu: imovina koja se potražuje). On je izjavio da je imao stanarsko pravo nad imovinom koja se potražuje i da se gubitak poseda nad istom dogodio 16. juna 1999 godine, kao rezultat okolnosti koje su se dešavale na Kosovu 1998/1999 godine.
2. Da bi potkrepio svoju tužbu, Žalilac je KAI dostavio sledeće:
 - Kopiju Rešenja o dodeli br. 1278 izdatog od strane Društvenog Preduzeća "Industria metalike e Kosovës" dana 30. decembra 1982 godine, na osnovu kojeg je žalioocu data sporna imovina na korišćenje;
 - Kopiju Ugovora o korišćenju stana br. 173, zaključenog 09. februara 1983 godine između Javnog stambenog preduzeća Ferizaj/Uroševac kao zakupodavca i žaliooca kao zakupca, na osnovu kojeg je žalilac dobio imovinu koja se potražuje na stalno korišćenje.
3. Dana 16. novembra 2007 godine KAI je bila upoznata sa tužbom i ustanovila je da je imovina koja se potražuje zauzeta od strane I. Z. (u daljem tekstu "Respondent"). On je potpisao Obaveštenje o sudelovanju objasnivši da on koristi imovinu koja se potražuje samo u stambene svrhe i da on nije tražio nikakva zakonska prava nad njom.
4. Dana 06. decembra 2007 godine respondent je podneo odgovor na tužbu kojim je izjavio da je on koristio imovinu koja se potražuje pošto nije imao drugog izbora, pošto je njegova imovina bila spaljena tokom sukoba. Respondent je pokazao svoje interesovanje da kontaktira žaliooca u cilju postizanja bilo kakvog dogovora u vezi sa imovinom koja se potražuje.
5. Prema Verifikacionim izveštajima Izvršnog Sekretarijata KAI, dokumenti predstavljeni od strane žaliooca nisu bili pronađeni u nadležnim institucijama, stoga je rezultat verifikacije bio negativan.
6. Izvršni Sekretarijat KAI kontaktirao je žaliooca i obavestio ga o nalazima, pored toga on je bio posavetovan da podnese dopunsku dokumentaciju da bi dokazao svoje pravo.

7. Pored toga, 12. maja 2014 godine žalioocu je bilo dostavljeno zvanično obaveštenje kojim je on posavetovan da će, u slučaju da ne uspe da podnese tražene dokumente u datom roku njegovo pravo biti odbačeno od strane Komisije (strana br. 124 u predmetnim spisima).
8. Dana 18. juna 2014 godine KIZK je odbacila tužbu svojim Rešenjem KPCC/ D/ R/ 247/ 2014. U njegovom obrazloženju KIZK je navela da tužilac nije uspeo da dostavi nijedna dokaz ili bilo kakav dokaz koji bi mogao biti potvrđen od strane Izvršnog Sekretarijata KAI da tužilac uživa bilo kakvo imovinsko pravo nad imovinom koja se potražuje.
9. Rešenje je bilo uručeno žalioocu 22. oktobra 2014 godine. Žalba je podneta 04. novembra 2014 godine. KAI nije uručila Rešenje respondentu.

Tvrđnje žaliooca

10. Žalilac izjavljuje da Rešenje KIZK sadrži suštinsko kršenje primene materijalnog prava, kao i da počiva na nepotpuno i pogrešno utvrđenoj činjeničnoj situaciji.
11. Žalilac navodi da obrazloženje rešenja KIZK ne stoji, zbog toga što je on podneo dovoljno dokaza da dokaže da je imao pravo korišćenja nad spornom imovinom, dok izvršni sekretarijat KAI nije izneo nikakvo konkretno objašnjenje zbog čega dokumenti nisu bili potvrđeni.

Pravno obrazloženje

12. Žalilac je zatražio potvrdu njegovih vlasničkih prava nad imovinom koja se potražuje i nalaganje vraćanja iste u njegov posed.
13. Nakon razmatranja dokaza prikupljenih tokom postupka pred KAI i sadržaja Žalbe, Vrhovni sud je utvrdio da tvrdnje žaliooca nisu osnovane.
14. Pitanje koje zahteva razmatranje na prvom mestu u predmetu jeste da li je KIZK imala ovlašćenje da ispita žaliočevu žalbu podnetu KAI 2007 godine, kojom je on tražio pravo korišćenja nad društvenom imovinom.
15. Prema članu 3.1 UNMIK/UR/2006/50 izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079, tužilac ima pravo na nalog od strane Komisije za ponovno zaposedanje privatne nepokretne imovine nad kojom on/ona nije u stanju da koristi takva imovinska prava usled okolnosti direktno povezanih sa, ili proizišlih iz, oružanog sukoba koji se na Kosovu dogodio između 27. februara 1998 godine i 20. juna 1999 godine. Prema članu 2, tačka 2.1 UNMIK/UR/2007/5 izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079 “bilo koja osoba koja je imala vlasničko pravo, zakonsko posedovanje ili bilo koje drugo zakonsko pravo korišćenja privatne nepokretne imovine, koja u vreme podnošenja zahteva nije u stanju da uživa njegova/njena prava usled okolnosti direktno povezanih sa, ili proizišlih iz oružanog sukoba iz 1998/1999 godine, ima pravo na ponovno imenovanje kao nosilac imovinskog prava u njegovim/njenim imovinskim pravima”. Međutim, sama po sebi ova Uredba se ne primenjuje na imovinska prava ili prava na korišćenje imovine koja je u javnom/ društvenom vlasništvu.
16. Sporni stan nije bio privatna nepokretna imovina, kao što je naglasio i sam žalilac u svojoj žalbi. Stan je bio u vlasništvu Društvenog Preduzeća “Industria Metalike e Kosovës”, što znači da je on bio društvena imovina. Iz tog razloga tužba, koja kao svoj subjekt ima nepokretnu imovinu u društvenom vlasništvu, potpada izvan opsega postupka pred KAI.

17. Stoga Rešenje KIZK mora biti poništeno *ex officio* pošto predmet ne potpada pod njenu nadležnost. KIZK nije trebala da donese odluku o odlikama predmeta, već je trebala da ga odbaci prema članu 11.4 (a) Zakona br. 03/L-079. S obzirom da to nije učinjeno, osporeno Rešenje je *ex officio* moralo biti poništeno i tužba je morala biti odbačena (argument prema članu 198.1 Zakona o Parničnom postupku [u daljem tekstu "ZPP"] koji je primenljiv *mutatis mutandis* u postupku koji se vodi pred Žalbenim većem Vrhovnog suda prema članu 12.2 Zakona br. 03/L-079). Prema navedenom članu, ako je prvostepeni sud doneo Rešenje u vezi sa tužbom koja ne potpada pod njegovu nadležnost, drugostepeni sud mora poništiti Rešenje i odbaciti tužbu.
18. Kao prvo, žalilac je naveo da je KIZK odbila njegovu tužbu zbog toga što žalilac nije uspeo da podnese nijedna dokaz kojim bi dokazao svoje pravo, Rešenje je naznačilo "relevantne stavove" Proradne odluke. Posebna naznaka se stavlja na stav 25 Rešenja prema kojem je Komisija ustanovila da žalba potpada pod nadležnost Komisije. Kao posledica toga, žalilac je ostao pri stavu da mu je imovina koja se potražuje bila dodeljena od strane Društvenog Preduzeća "Industria Metalike e Kosovës".
19. Međutim, pitanje da li je žalilac zaista uživao pravo zakupa nad imovinom koja se potražuje ostaje beznačajno u ovom postupku pošto ustanovljavanje takvog prava nad društvenom imovinom nije pokriveno suštinskom nadležnošću KIZK (Deo 3.1 (b) Zakona br. 03/L-079), kao ni nadležnošću Žalbenog veća KAI.
20. Na osnovu gore navedenog i shodno članu 12.2 Zakona br. 03/L-079 i člana 198.1 Zakona o parničnom postupku, Sud je odlučio kao u izreci ove presude

Pravni lek:

Shodno delu 13.6 Zakona 03/L-079, ova Presuda je konačna i ne može biti osporena redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Beshir Islami, Predsedavajući sudija

Anna Bednarek, EULEX sudija

Ragip Namani, sudija

Timo Eljas Torkko, Vršilac dužnosti EULEX Notara